

حملهٔ آسم در یک کودک

نوشته ریچارد مانکنین (Ph.D.)

کودکی که دچار حملهٔ آسم شده بود شب را در بخش اورژانس سپری نموده بود. فکر می‌کنم حدود ۴ سال داشت. من صبح به بیمارستان آمده بودم. به هنگام صرف صبحانه علائم سردی و خس خس سینه اش کاملاً آشکار بود. از پدرش اجازه گرفتم به خاطر بیماری آسم بر روی او ضرباتی بزنم و سپس از خودش پرسیدم آیا اجازه می‌دهد که من بر روی خودم و به خاطر او ضربه بزنم. انگار که من او هستم. او قبول کرد و به خوردن صبحانه و تماشای تلویزیون ادامه داد و توجهی هم به من نکرد. در این هنگام از پدرش خواستم آزمایش عضله را بر روی من انجام دهد تا ببینم آیا واقعاً برای او ضربه می‌زنم یا خیر؟ و همین‌طور هر مشکلی که احیاناً در سر راه است بر طرف کنم و شدت ناراحتی اش را نیز بسنجم. سپس ئی اف تی را به صورت کامل و استاندارد بکار گرفتم و از عبارات یاد آوری "بیماری آسم من" آن قدر استفاده کردم تا این که آزمایش قدرت عضله ام نشان داد که شدت مشکلش به صفر رسیده است. پس از آن به کودک گفتم که "من دیگر تو نیستم." پس از حدود سی ثانیه گفتم: "حالم بهتر شده است." هر چند که صدای خس خس سینه اش به کلی از بین نرفته بود ولی تا ۸۰ درصد بهتر شده بود. صبح فردایش دیگر مشکلی نداشت.

نمی‌دانم مشکل بازگشته است یا خیر.

با احترام

ریچارد مانکنین (Ph.D.)

نکته

هر چند که ئی اف تی موجب دستیابی به نتایج بالینی قابل توجهی شده است ولی باید در نظر داشت که هنوز در مرحله آزمایش قرار دارد و لذا کاربران آن و مردم عادی باید مسئولیت کامل استفاده از آن را به عهده بگیرند. به علاوه گری کریگ و فرهاد فروغمند هیچ مدرک پزشکی ندارند و ئی اف تی را صرفاً به عنوان وسیله ای برای کمک به مردم در اختیار آنان قرار می‌دهند و لذا مسئولیت استفاده از آن را در هیچ شرایطی به عهده نمی‌گیرند. اکیداً توصیه می‌شود افرادی که مایلند از ئی اف تی بر روی مشکل خاصی استفاده نمایند به افراد حرفه ای (در انواع شاخه های سلامتی) مراجعه کنند. در هر حال مسئولیت استفاده از آن به عهدهٔ خود استفاده کنندگان است.